

— **Revolucija v Mehiki.** Poročali smo že o revoluciji v Mehiki, ki se je pa razširila tako, da bodo morale posredovati ameriške Zedinjene države. Zedinjene države so na tistem nalašč netile revolucijo v Mehiki, da bi tako dobile priliko, polastiti se te dežele. Sedaj bodo Američani res zasedli Mehiko, da napravijo mir in da — ostanejo tam. Zedinjene države so podčlepe pod orožje 20.000 mož, ki se pošljejo na mehiško mejo. Dvoletni vojni ladji je odplulo proti mehiškemu obrežju. Kakor pa se poroča, obstoji med Mehiko in Japonsko neka pogodba, po kateri je Japonska v slučaju, da Mehiko kaka velesila napade, dolžna, priti s svojimi čolami in vojnimi ladjami Mehiki na pomoč. Kako drzni so revolucionarji, se vidi iz tega, da je postal revolucionar Madero vashingtonskemu zastopniku velesil spomenico, v kateri jamči za življenje in lastnino v Mehiki bivajočih inozemcev, ako pridejo ou in njegovi pristaši do vlade.

Razne novice.

* **Izjave.** Z ozirom na to, da je bila zadnja porotna klop v Mariboru zelo napredno-posilinska, in z ozirom na okolnost, da urednik g. Rakovič še ta mesec izstopi iz našega uredništva, zdelo se nam je primernejše, da smo dve pravdi, ki so jih naperili liberalci proti nam, z izjavami na uvodnem mestu spravili iz sveta.

* **Iz Šole.** Nadučitelj je imenovan stalni učitelj Jožef Conč v Jarenini. Stalni učitelji, oz. učiteljice so poslali: na ljudski šoli v Kapeli pri Brežicah tamošnji začasni učitelj Jožef Jerše, na ljudski šoli v Jurklostru tamošnji začasni učitelj Andrej Gostiša, na ljudski šoli pri Sv. Marjeti v Rimskih toplicah tam. začasni učitelj Karol Drolenik, na ljudski šoli v Kamnici tamošnji začasni učiteljica Emilija Wach in Pavla Bazelj, na ljudski šoli v Ljubčnem tamošnja začasna učiteljica Viktorija Zörer, in na ljudski šoli v Petrovčah tamošnja učiteljica suplentinja Marija Confidenti. Za okrajnega pomožnega učitelja za politični okraj Slovenji Gradec je imenovan začasni učitelj v Mariji Pušavi, Andrej Leskovek.

* **Iz politične službe.** Cesarški namestnik je imenoval narednika Miroslava Pleterska v Celovec namestniškim kancelistom pri okrajnem glavarstvu v Slovenjem Gradcu. Slučaj je nanese, da je imenoval narednika Pleterska obenem kranjski deželni predsednik za vladnega kancelista za Kranjsko.

* **Zalostni podatki.** Iz dosedaj znanih izidov ljudskega štetja se more razvideti, da pravzaprav kmečko prebivalstvo splošno povsod nazaduje. Mesta postajajo vedno večja, vasi pa vedno manjše. Velik del kmečkega prebivalstva se izseljuje v mesta in trge, da bi si lažje služil kruh. Da je tako upanje navadno goljufivo, je znano, kljub temu pa izseljevanje v mesta ni manjše. V takih razmerah je pričakovati, da bo izkazala statistika v nekaterih deželah komaj 50% kmečkega prebivalstva, med tem ko ga je bilo pred 20 leti povprečno še 60%. Treba je resno misliti, kako bi se omejilo izseljevanje kmečkega prebivalstva z domače grude, kajti brez močnega kmečkega stanu država nima zadostnih življenskih sil.

* **Orožne vaje v III. armadnem zboru** so se sledeče določile: Pehota in lovci: rezervisti dne 24. aprila do 6. majnika, nadomestni rezervisti: od 8. do 10. majnika, 22. majnika do 3. junija. Pehotni pionirji: 8. do 10. majnika; 22. majnika do 3. junija; kavalerijski pionirji 6. do 22. junija. Trdnjavski artiljerijski polk št. 4 in trdnjavski artiljerijski bataljon št. 3: 24. aprila do 6. maja; 8. do 10. maja, 22. maja do 3. junija; 6. do 18. junija; 16. junija do 1. julija. Pionirski bataljon št. 15: 1. do 13. majnika. Trenjska divizija št. 3: rezervni podčastniki 1. in 28. majnik, 1. do 18. junija; rezervni poddesetniki in rezervni trenski vojniki: 8. do 28. majnika, 8. do 28. junija. Rezervni kolesarji vojniki pehote in manj izurjeni vojniki kolesarji, nadomestni rezervniki pehote in lovcev: 1. do 13. majnika; 24. majnika do 6. junija. Sanitetni oddelek št. 7, 8, 9 rezervisti in nadomestni

rezervisti: 3. do 15. aprila; 18. do 30. aprila; 1. do 13., 15. do 27. majnika, 1. do 13., 16. in 28. junija.

* **Ces. voj. vaje** se bodo vršile letos na ogrsko-hrvaški meji. Pri teh vajah se bo uporabila prvič neka novost, ki bi dobro služila v slučaju kake vojske v hribovitih ali gorskem svetu.

* **Naš prvi dreadnought** bo spuščen v morje dne 27. maja t. l. Ker pride pri tej priliki najbrže sam cesar v Trst in bo ondi zbrano vse naše ladjeve, bo gotovo tudi iz naših dežel odšlo veliko ljudi gledat ta slovesni in lepi prizor. Kolikor je dozdaj znano, bo naš prvi dreadnought imel 20.500 ton, turbinske stroje 25 do 26.000 konjskih moči, 12 topov kalibra 305 cm in 12 brzostrelnih topov kalibra 15 cm ter veliko 7 cm topov. Stolpi za velike topove bodo štirje, v vsakem po trije topovi.

* **Prestolonaslednik** nadvojvoda Fran Ferdinand je prišel dne 4. marca z družino na otoke Brioni. Na kolodvoru v Pulji ga je pozdravil namestnik prince Hohenlohe, zapovednik vojne luke admiral Ripper, in voditelj okrajnega glavarstva, dvorni svetnik grof Attems.

* **Vojvodinja Hohenberg** — nadvojvodinja. Govori se, da bo soproga avstrijskega prestolonaslednika, vojvodinja Hohenberg, imenovana za nadvojvodinjo.

* **Davek na vžigalice** je baje gotova stvar. Tovarnarji so se že sporazumeli s finančnim ministrom. Država kupi vse tovarne.

* **Kmet. družba.** Na občnem zboru štajerske Kmetijske družbe bodo slovenske podružnice zagovarjale predlog, da se da tudi ravnatelj slov. šentjurske šole glas v osrednjem družbinem odboru, kakor se je dalo to ravnateljem nemških šol. Nadalje se bo do zavzele tudi za predlog, da se poučuje na šentjurski šoli tudi vinarstvo, oziroma da se ustanovi v kakem drugem okraju posebna slovenska vinarska šola.

* **Cene živini** so na sejmu kladne živine v Gradcu dne 9. marca zelo padle. Opazilo se je, da so se cene pri nekaterih vrstah živine znižale celo za 10 do 20 K pri 100 kg žive teže. Na tem sejmu se je prodalo silno malo živine. Tega udarca za našo domačo živino je krivo meso iz Argentine, ki se ga je poslalo zadnji teden velike množine v mesto Gradec, Maribor, Ljubno, Dunaj in dr. Sedaj vidimo zopet, koliko škode napravi tuja živina in argentinsko meso našim živinorejcem. Zahteva kmečkega ljudstva naj bo, da se uvoz argentinskega mesa v avstrijska mesta prepove.

* **Osrednja zadruga** za vnovčevanje živine in pospeševanje živinoreje v Mariboru ima dne 20. marca 1911 ob 8. uri popoldne v prostorih „Kat. delavskega društva v Mariboru“, Flöbergasse 4, redni občni zbor. Razven volitev je tudi predavanje o živinoreji. Predava živinorejski inštruktor Fr. Kristof iz Ljubljane. Kmetje živinorejci! Udeležite se v velikem številu tega zborovanja, na katerem se bo izključno razpravljalo o povzdiži živinoreje. Pridite, zaupniki iz vseh župnij, da slišimo vaše želje in nasvete!

* **Osrednja zadruga** za vnovčevanje živine naznanja, da naj spodnještajerski živinorejci pošljejo naznanila o živini, ki jo imajo na prodaj, naravnost na Osrednjo zadrugo za vnovčevanje živine v Mariboru, Stalna ulica št. 6, ki bo potem vse potrebno uredila.

* **Slovenska tiskarna** v Celju. Društvo Zveza slovenskih posojilnic je odložilo tiskarniško koncesijo pod pogojem, da se podeli ista zadrugi Narodna založba. Tudi več drugih prošelj za tiskarniško koncesijo je vloženi. Kako se to vjema z liberalnim kričanjem, da se je hotelo slovensko tiskarno uničiti?

* **Na pobegu.** Iz liberalne celjske Zadrugne zveze so začele izstopati različne posojilnice. Tako je izstopila posojilnica pri Sv. Tomažu, v Trbovljah in Pilstanju. Razlog bo pač ta, da je Zadruga zveza v Celju prizadeta na polomu Glavne posojilnice v Ljubljani. Celjska liberalna posojilnica (Nar. Dom) se vedno vstraja pri celjski Zvezi. „Nar. List“ jo vsled tega visoko povzdiguje ter jo hujska, naj ne da več vi-

narja za kak klerikalni zavod. Ker roka roko umiva, je seveda celjska posojilnica v Nar. Domu odgovarjala z velikim insinuatom v glasilu liberalcev. Tudi ptujska posojilnica v Nar. Domu je še vedno pri celjski Zvezi!

* **Naše posojilnice** so sedaj, hvala Bogu, povsod vzorno urejene in vsled tega popolnoma varne in zanesljive. Zato pa je treba, ako bi se našel kje kak obrekovalni jezik, takoj brezobzirno nastopati. Kdor bi le dvomil ali sumnil nad varnostjo naših zavodov, tega zapodite takoj pred sodnijo, da ga zaprejo, najsi bo obrekovalec nemškutar ali liberalce.

* **Na Murskem polju** so liberalci, ki so dosedaj pri volitvah, zborovanjih in časnikih vedno hodili s celjsko Narodno stranko, začeli tej razpadajoči organizaciji obračati hrbet. Ker pa nečjejo vstopiti v katoliško kmečko stranko, hočejo sedaj skovati neko spravno stranko, kjer bi klerikalci in liberalci živeli med seboj v objemu in ljubezni. Samo gospodarski program hočejo imeti. Stvar je napačna. Moč katoliškega in nekatoliškega prepričanja nimata nikdar istega gospodarskega programa, o tem so se pač že lahko muropoljski kmetje poučili na nekaterih liberalnih voditeljih. Liberalci pridigajo odiranje kmeta, katoliške stranke vzajemno podpiranje. Prepričani smo, da rojaki preporoditelja Slovenije v katoliškem smislu, rojaki kardinala dr. Misija ne bodo z zapuščeni liberalci ustvarjali verske brezbarvne organizacije.

* **Izseljevanje v Indijo.** V zadnjem času se je pogostejše pripetilo, da so se neimoviti ali malo imoviti avstrijski državljani podali preko Trsta v Bombay, iskat ondu kaj dela, ne da bi bili poznali ondotne posebne delovne razmere. V Indiji opravljajo največ obrtov ondotni deželani (rojaki), ki delajo izvanredno ceno. Troha evropskih delavcev, kateri dobe delo, so strokovnjaki, kakor strojevodje, mehaniki, elektrotehniki itd., ki pa morajo razven usposobljenosti v svoji stroki biti popolnoma vešč ne le angleškega, temveč tudi jezika tamošnjih deželanov. Glede malo služb te vrste se daje razven tega prednost britanskim (angleškim) državljanom. Uvažujot ta dejstva, se mora friditi, da so nade avstrijskih državljanov glede dobave dela v Indiji neugodne.

* **„Kres“**, slov. kat. izobr. društvo v Gradcu vabi na veselico, ki jo priredi dne 25. marca 1911 v dvorani restavracije „Zum grünen Anger“, Leonhardstraße št. 3 ob 4. uri popoldne. Na vspeodu je petje, tamburanje, govor veleč. g. prof. dr. Hohnjaca, igra „Tri sestre“, prosta zabava. Vstopnina: Sedeži: I. prostor 1 K, za člane 80 vin. II. prostor 70 vin., za člane 50 vin. Stojlišča po 40 vin.

Mariborski okraj.

Maribor. V soboto dne 11. t. m. se je ustrcelil pri „treh ribnikih“ 19letni Vilibald Vollgruber, trgovski pomočnik pri trvdki Fontana. Umirajočega je prepeljal rešilni voz v bolnišnico, kjer je čez ½ ure umrl. Vzrok samomora neznan. — Ravno isti dan se je obesil dninar Jakob Kranje, stanujoč v Jožefovi ulici 29, v tam nahajajoči se drvarnici. Bil je že dalje časa radi brezdelnosti ves potrt in vlada mnenje, da je povzročil samomor trenutek duševne omračenosti.

m Izpred sodišča. V ponedeljek, dne 13. t. m. je bil od porotnega sodišča v Mariboru obsojen na 18 let težko ječo morilec Klobasa, ki je začetkom januarja t. l. s sekuro zavrtno umoril posestnika Dan kota v Jarenini in ga oropal. Morilec, ki je doma iz St. Petra pod Sv. gorami, je živinsko dejanje priznal. Klobasa je bil tudi velik prijatelj šnopsa.

m Sv. Križ pri Mariboru. Občni zbor tukajšnjega Bralnega društva, ki se je vršil pretečno nedeljo, dne 12. t. m., je zopet pokazal, da je isto tudi v preteklem letu v polnem obsegu vršilo svojo dolžnost. Zlasti mladina je bila kaj marljiva v prirejanju shodov, poučnih kakor zabavnih, pa tudi v rabi društvene knjižnice. Iz odborovega poročila posnamemo, da je društvo lansko leto priredilo 12 poučnih shodov in 5 veselice s petjem in gledališnimi predstavami, ter ima na ta način v teku svojega 23letnega obstanka eno na vsestranskem delovanju najplodovitejših let za seboj. Dohodkov je imelo v preteklem letu 162 K 80 vin., stroškov pa 115 K 87 vin., tako, da nam preostane še v blagajni 46 K 93 vin. Društvo šteje sedaj 82 rednih članov, a lahko bi se to število gotovo še podvojilo, saj je članarina 60 vin. na leto, tako majhna, da jo pač zmore tudi najrevnejši. Križevčani, le oklepajte se vedno bolj, in držite se radi svojega Bralnega društva, katero naj vam bude, kakor je pripomnil poročevalec k sklepu svojega poročila, nekako skupno ognjišče, na katerem naj se vedno bolj ogreva in poživilja vaša ljubezen do mile naše slovenske domovine sploh, posebej pa še do svojega kmečkega doma. Novo sestavljen odbor nam je porok, da bo društvo tudi v bodoče marljivo delovalo. Občni zbor je bil dobro obiskan, do 100 ljudi. Z napeto pozornostjo so vsi navzoči sledili zanimivemu predavanju g. dr. Leskovarja iz Maribora, v katerem je kaj poljudno in razumljivo razpravljalo o političnih pravicah državljanov. Požrtvovalnemu gospodu doktorju iskrena hvala za njegov trud! Upamo in prosimo, da bi poučna predavanja imenovanega gospoda še večkrat mogli slišati!

m Zgornji Dupljek. Da je zgradba mostu pri nas neizogibna, o tem smo vsi ene misli. Toda kdo je kriv, da se ne sežida, o tem mislijo štajercijanci in liberalci drugače, kakor mi. Eden, ki bi rad izvedel, kje je resnica, se je vsled tega obrnil v Gradec, in dobil tam to-le poročilo: Štajerski deželni zbor je bil vsled dreganja slovenskih poslancev pripravljen, da-

Sem si pa šla v Ježovo trgovino po malo kofeta. O imajo zelo lušno, mlado prodajalko, ali kakor se po domače reče „lodenskega pozreta“, se je dalo včasih že kaj pokramljati z njo. Sem pa tudi oni dan malo kramljala, naenkrat pa pride, ko bi ga iz zrak vrgel, Ograjenšekov študent notri, tisti, ki študira za dohtarja, ker ni hotel dobro storiti in čisto pregrešno se je obnašal. Roko je dal „pozretu“, pa tikala sta se, pa gledala, pa smejala. Kaj sem pa jaz hotela, videla sem dovolj, prekrižala sem se, pa sem odšla. Taki, taki so mladi ljudje! Pa na „lodenskega pozreta“ sem še malo držala, a ljudje pravijo, da ga tudi ni nič prida, posebno gospoda, ki je nekaj študiral, ona bo to že vedela, bolj ko mi. Kaj je treba roko dajati pa smejati se takemu sprijenemu študentu. Če bi ga bilo kaj prida, dobro bi bil storil, pa gospod bi bil. Ze letos bi bili lahko veseli vsi skupaj na njegovi premiciji. Saj pravijo stari ljudje, če bi njegov rajni oče vedel, kakšen lump je, ker ni postal gospod, trikrat bi se v grobu okoli obrnil in na glas bi se razjokal. Kaj je treba materi solze pretakati pa denar zapravljati za njega. Saj iz njega ne bo nikoli nič prida, še z raztrganim cekrom bo beračil in za plotom bo cr . . . — saj pravijo: Kaj če bi bil tudi kak drugi gospod, takšen ni pri meni nič vreden. Seveda gre tudi v cerkev in se dela, ko bi molil, sem ga že sama videla, pa to kar iz hinavščine; zakaj pa potem z dekleti govori, če je res tako priden. Lump je, le meni verjemite! Glavo stavim, da ne bo nikdar nič iz njega. Babe so ga zapeljale, saj tako so mi

pravili ongov oče — no, pa ko bi se šele spoznal. Ko bi bila jaz z našim županom, jaz ga zaprem tako dolgo, da bi se v luknji izpreobrnil. Pa ti ljudje mu šele menda potuho dajejo.

Ko sem kofeta in pa še soli kupila, sem jo pa mahnila spet proti domu. Kaj pa oni gospod pravijo, kakšno sol je boljše kupovati, morsko zrnat ali štoknato? Mi je že marsikdo pravil, da je v morski mnogo nesnage in pa smeti, in da naj kupujem štoknato. Jaz pa pravim, Bog ne da; kupujem že od nekdaj zrnat, pa še nisem poginila od njene nesnage. To je le sama prevzetnost, vse bi bilo rado le „nobel“ in po novem — ponižnosti ni. Kdo bi si še to skrb nalagal in štoknato sol kupoval. Pravijo, da je bolj okusna, ali, kakor rečemo, „apetitli“, pa to je larifari. Zrnata sol še nobenemu ni želodeca predrla. Pa njim, gospod, ko me obiščejo, bom že s tisto osolila, katero imajo rajši. Oni so pač oni.

Oh da, skrbi so skrbi; cele noči ne morem spati, kar mislim, jočem in premišlujem. Se jaz, ki grem vsaki dan v cerkev, in sem pobožna, nisem svetnica, čeravno ne vem, kake grehe bi kaj imela, kaj še-le potem drugi, ki niso tako pobožni in ne molijo toliko, ko jaz — posebno mladina. Svet se bo v hudobijo pogreznil.

Ko sem tako šla potem proti domu, sem še marsikaj zvedela, posebno od stare Osine Polonke, ki sem jo srečala; ona ve tudi veliko povedati. Pa nikar naj ne bodo preveč radovedni gospod, vse bodo prihodnjič zvedeli.

ti doneske za zgradbo mostu. Proračunski odsek je že po izvajanjih dr. Korošca in dr. Verstovška sklenil, dati kot prvi obrok 26.000 K. O tem sklepu je obvestil deželni odbor okrajni zastop v Mariboru in c. kr. namestnik ter izrazil upanje, da bo dala tudi država primerno podporo, ker mora tudi njej biti ležeče na tem, da se zgradi most. Okrajni zastop sploh ni več z nezincem ganil zaradi tega mostu. C. kr. namestnik pa je z dne 23. decembra 1909, št. 2, 2180:7 naznanila, da ministrstvo za javna dela noče dati nobene podpore, ker mora skrbeti za druge ceste in mostove. Kakor se je izvedelo, so nekateri nemški poslanci delali v ministertvu proti mostu, in sicer taki poslanci, katere postavlja „Stajerc“ za vzor poslancev. Slovenski liberalci pa sploh za most niso storili koraka, pač pa so po svoji navadi le pridno hujskali in lagali.

o Darila za muzej. Fr. Hrti v Slivnici, Markov slovar, Marjetovo Usuljeno slovnico, Slavische Wörter 1865 68, dr. R. Pišuš advokat v Mariboru, 7. starih novcev, mariborski urli 10 starih novcev, Urli Gnuš, trežnica v Mariboru, lesen izrezljan križ (domače delo), A. Godec učitelj v Lembahu 39 različnih pišev in ličij 1 banjo, M. Lesjak učitelj v Rušah, 1 nož in 1 verižico za ženski pas J. Jan, posest v Lembahu, 1 letnik „Vedeča“ in Kranjske Občine, J. Krevh, gimnazijec, p. smarino v rokopis iz S. ar. ga tega Rojaki! Tuji nam hočejo ugrabiti tudi starine in umetnine, delajte in d. ruje za naš muzej.

o Jarenina. Na Marjini praznik, dne 26. t. m. priredil naša mladeniška zveza, podučno predavanje. Govoril več. g. kapl. n. Golob iz St. Rja. Vse fantje prijazno vabimo, pa tudi možje so dobrodošli.

Ptujski okraj

p Ptuju. Včeraj, dne 15. t. m. so se tukaj začeli zopet svinjski sejmi.

p Črna gora pri Ptuju. Radovednost in Vam, g. urednik, dana obljuba, me ne pustite pri miru; podam se zopet proti Stoprcem. Za menoj se pripelje cela vrsta vozov. Kam tako naglo, jih vprašam. V Stoprcu po hode za Hamre. Bi smel prisesti? Sem tudi namenjen v Stopree. Prijazni voznik me sprejme na voz. Kaj pa je novega v Stoprcu? Nisem bil ondi od tistih dob, ko so ob izvolitvi novega župana tako streljali, da so se cele Stopree tresle. Če se ne motim, bilo je leta 1904. Dragi prijatelj! Če toliko let niste bili v Stoprcu, tedaj jih niti poznali ne boste. Imajo drugega župnika, novega župana, prenovljeno župnišče, povečano in novo slikano cerkev in še vse sorte novin. Kaj pravite, novega župana imajo? Kam pa je odšel Stefan Jus, kateremu na čast so gromeli topi? Saj pa ni umrl; bil je še mlad. O, Pustačjak je še čvrst, čeravno ga je prasica na furežu v Pistiki nekoliko pohapala; pa tista mu ni zbila županske krone z glave. Kaj pa? Tote preklicane volitve. Ko bi bil župan izvoljen dosmrtno, tedaj bi Stel še sedaj županoval; pa izvoljen je bil za tri leta. Pa vkljub temu se je držal moško in je tri leta nategnil. Cele tri leta so se zaganjali vanj „klerikalci“, pa mu niso mogli do živga. Dvakrat so volili in enkrat so hoteli voliti, pa Pustačjak jih je nagnal. Tri leta mu niso mogli do živga. Sedaj pa je prišlo nesrečno sušno leto 1909. Pustačjak je hotel tretjo volitev izvršiti popolnoma postavno, kakor se je sploh postavne strogo držal. Pa glej šmenta; postavnost in prevelika poštenost ga je spravila ob župansko čast. Se celo župnik je prišel v občinski odbor. Seve so rekurirali in naprtili župniku sodniško preiskavo, pa bilo je nepoznno. Novi občinski odbor si je dne 30. junija 1910 izvolil za župana hauptklerikalca Ignaca Vrahič.

p Vurberg. Dne 10. t. m. je umrl tukaj mizar Jakob Filip Horvat, star 48 let. Pred tednom se zdravila v veselega moža je spravila nesrečna pljučnica v prerani grob. Rajni je bil v obče priljubljen in veselega značaja. Zapušča 8 nepreskrbljenih otrok in žalujočo ženo. Bodi mu zemljica lahka! — Dne 8. t. m. je dedici Nezi Gašparič pri žaganju drv zlomilo nogo. Nesreča nikoli ne miruje.

p St. Lovrenc v Slov. gor. Lansko leto smo bradi v „Slov. Gospodaru“ opombo, da že prav srčno želimo zopetne prireditve v šoli. Takšen dan veselja se je nudil nam starišem dne 26. februarja t. l. In glej, strmite in občudujte vsemoč Jurja! Ob enih je bila določena občinska seja. Po isti nam prebere gosposke. A kljub tej prepovedi vsenemškega Jurja smo korakali vsi zbrani v šolo. Zbralo se je razum pred. duhovščine mnogo starišev, ki so se veselili s svojimi otroci. In res, veselo je bilo gledati našo dečo, kako se je sukala na odru, veselja in smeja je bilo dovolj! Koliko truda je bilo pač k temu treba, predno se je dosegla ta dovršenost. Marsikateri vaje ni igralce ne bi bil stvar boljše dovršil; in ta redki zavzitek se nam je hotel zabraniti? To veselje se je hotelo naši deci, kateri so žarela lica od veselja, pokvariti? Trud našega cenjenega učiteljstva se je hotel poplačati s prepovedjo v zadnjem trenutku, in sicer iz zgolj narodnega nasprotstva. S to prepovedjo je Jurij, privadranec pokazal, koliko mu je mar naša deca, za katero se v nepotrebnih prilikah toliko poteguje.

p Zupca vas. Tukaj je dne 21. februarja nastala smrti umrl posestnik in daleč na okoli znani lončar Valentin Motajn. Dne 16. prosinca mu je ravno tako naglo smrti kakor zdaj on, umrla njegova žena, katere mu je zapustila dva, še mala otročiča. Mož si je hitro poiskal drugo ženo, da bi otročičem nadomestovala mater. Dne 20. februarja, ravno ko bi bila imela iti k poroki, pa ženin hudo zbolil, da ne more vstati. Čez dva dni je ženin umrl. N. v m. p.!

p Velika Nedelja. Pri ljudskem štetju se je našlo prebivalcev po občinah: Runc 493, Sodenci 544,

Sardinje 930, Trgovišče 296, Velika Nedelja 836, Vičanci 343, skupaj 3342, 18 manj od leta 1900. Približno toliko jih je v Ameriki, od koder ne pošiljajo posebno dosti denarja ali veselih poročil. Mnogo naših ljudi je v zimskem času v tovarnah na Zgornjem Stajerskem, v rudniku v Trbovljah, tudi na Nemškem, na Francoskem, mnogo naših deklet in mladeničev služi po mestih, da skoro ni mesta, kjer bi ne našel na Velikonedeljčana, celo v Bosni so. Mi pa imamo tudi Nemce, 39 po številu; vsi v občini velikonedeljski; v 10. letih so se namnožili za 6; nekaj jih je v resnici nemške narodnosti, in govorijo samo nemški, večina pa govorijo samo slovenski, ker nemški ne znajo drugega, ko poslušati; dali so se pa med Nemce zapisati, ker si domišljajo, da so kot taki več vredni ali pa bolj priljubljeni. Splošno pa je narodna zavest živa; Mohorjanov je za pet več od lani, zanimanje za „Slov. Stražo“ je toliko, da so darovali Mohorjani 20 K, na gostiji Ivana Kuharič in Roze Majcen se je nabralo 22 K, na gostiji Antona Gašparič 4 K 87 vin. v njen namen. Upajmo, da se tudi pri nas kmalu ustanovi podružnica „Slov. Straže“. Na Občnem zboru Bralnega društva je bil izvoljen stari odbor; Mladeniška zveza pa si je izvolila predsednikom Antona Kosi iz Ključarovec, vrlo delavnega mladeniča.

p Sv. Tomaž pri Ormožu. Ponosni smejo biti Tomaževčani na ustanovni občini zbor podružnice „Slov. Straže“, ki se je vršil dne 5. t. m. v gostilni g. Mat. Caf. Bil je res sijajen. Nad vse nas je iznenadilo nenavadno veliko število zborovalcev, med katerimi je bila najbolj zastopana zavedna mladina. Bilo je vseh skupaj čez 200. Zborovanje je vodil domačin, g. poslanec A. Meško, ki je v krepkih besedah pozdravil mnogoštevilno občinstvo. Nato je g. Fr. Žebot iz Maribora prisrčno pozdravil zborovalce v imenu Stajerske krščanske organizacije, ter je v poljudnem govoru pojasnil navzočim, kako potrebna je ustanovitve podružnice „Slov. Straže“. Za njim je še mladenič Mart. Pučko, tajnik Mladeniške zveze, pričujoče prijazno povabil k pristopu k novoustanovljeni podružnici. Izvolil se je podružnični odbor, obstoječ iz mož: A. Meško, J. Rižnar, Fr. Kostonjevec in Fr. Močnik, kakor tudi pomočni odbor, v katerem ima vsaka vas svojega zastopnika. Na novo je pristopilo 82 udov, večinoma rednih, gotovo častno število. Med temi je zlasti mnogo vrlih deklet. Zabavali so nas tudi marljivi domači pevci. Ta shod je pokazal, da je ogromna večina naših župljanov v taboru katoliške stranke, razum nekaterih suhih liberalcev, o katerih pa sicer ni vredno govoriti. Bog živi in krepki najmlajša podružnica „Slov. Straže“ na Spodnjem Stajerskem! Sosedje, posnemajte nas!

p Krčevsko bralno društvo pri Ptuju priredi v nedeljo dne 26. marca po večernih v prostorih kmečke posejilnice podučno shod na katerega ujdinco vabi vse okolišane, zlasti pa mladino odbor. Tudi Dekliška zveza ima takrat (in ne 19. marca) svoj mesečni sestanek.

p Kmetijsko bralno društvo pri Sv. Florjani ob Boču ima prihodnjo nedeljo dne 19. marca po večernih svoj občini zbor v prostorih bralnega društva v navadnem vs. oredom.

p Sv. Križ tik Slatine. V nedeljo dne 19. t. m. ima katol. pol. društvo za rogaški okraj popoldne ob 3. uri v prostorih g. Ogrizka svoj redni občini zbor. Pridejo tudi govorniki od drugod. K občini adeleži vabi odbor.

Ljutomerski okraj.

1 Mala Nedelja pri Ljutomeru. Dne 27. februarja t. l. dosegla je tukaj svojo 80letnico spoštovana gospa, zdravnika vдова in posestnica Jožeta Porokar, iz rodu Matjašičev, ki jo je v svoji skromnosti tiho obhajala. Sprejela je ta dan še čvrsta mnogo častitk.

1 Gor. Radgona. Naše Bralno društvo je imelo dne 12. februarja t. l. svoj redni občini zbor, pri katerem se je volil nov odbor, ki je obljubil, da bode delal ter s svojim vzgledom navduševal in vspehujeval ude Bralnega društva za ljubezen do domovine in slovenskega jezika. Izvoljeni so sledeči: Č. g. Rajmund Bratanič, predsednikom; g. Janko Pelel podpredsednikom; g. Henrik Robinašak tajnikom, g. Franc Šantl blagajničarjem, g. Martin Roškar njegovim namestnikom; g. Anton Osojnik knjižničarjem, gg. Franc Prajndl in Jožef Kavčič odbornikom.

1 Sv. Jurij ob Ščavnici. V nedeljo, dne 5. marca je imelo naše društvo svoj občini zbor za leto 1910. Predsednik g. Jernej Košar prav prisrčno pozdravi navzoče člane, navzočih je bilo okoli 80, večinoma mladeniči in dekleta. Društvo je imelo v preteklem letu 188 K 90 vin. dohodkov in 177 K 80 vin. izdatkov. Društvo kot tako je delovalo samo zelo malo, delali sta le Mladeniška in Dekliška zveza. Nato izrazi dosedanji dolgoletni predsednik g. Jernej Košar, da iz različnih vzrokov na noben način ne more prevzeti več predsedništva v Bralno društvo. Izvoli se nato za predsednika že dolgo v Bralnem društvu in v Mladeniški zvezi delujoči mladenič Holc Franc; za podpredsednika g. kaplan Ratej Miroslav; za blagajnika mladenič Janez Golnar; za tajnika g. kaplan Erhartič Martin, za knjižničarja g. Ivan Košar, za odbornike g. organist Valentin Koebek in mladenič Fr. Kolbl, za računsko preglednike č. g. župnik Janez Kunc in g. župan Jakob Nemec. Med slučajnostmi se poziva člane, naj prinesejo v Bralno društvo več življenja, kar se bo godilo s tem, da se bodo prirejala od časa do časa za Bralno društvo predavanja praktične vsebine. K tem predavanjem bo imel potem pristop vsak, ki je prijatelj društvenega življenja in gibanja. Če si je tu in tam namreč tudi kdo želel se udeleževati društvenega življenja, mu ni bilo mogoče, ker sta imeli le obe zvezi vsaka zase navadna društvena predavanja. Sedaj bo pa poskusilo prirediti

društvo nekaj javnih shodov in predavanj, da se tako razširi smisel za društvo na vse sloje. Svetovalo se je, naj se naročajo tudi tuji govorniki; gotovo se bode to z veseljem storilo, ko bo društvu to mogoče. Naloga Dekliške in Mladeniške zveze pa bi naj bila v prvi vrsti, da se v Mladeniški in Dekliški zvezi obravnava stvari, ki se tičejo strogo teh dveh stanov, in naj bi bila nadalje vsaka zveza nekaka šola za javno delovanje bodočih mož in žen.

1 Sv. Križ na Murskem polju. Tukaj na Murskem polju se je začelo neko gibanje, o katerem se pravi, da se mu gre za spravo. Za njim pa stojne ne naši učitelji, ampak liberalni. K nobenemu dosedanjih shodov ni bil povabljen kateri izmed duhovnikov, pač pa vedno liberalni učitelji in nadučitelji. Sumljiva mora biti vsakemu tudi stranka, za katero se peha Jože Rajh, ki je toliko delal ob volitvah za liberalnega kandidata. Pušenjak in Pucanja hočeta imeti zedinjeno stranko na gospodarskem programu. Tudi gospodarski programi so različni, različen je socialdemokratski, liberalni in krščansko-socialni program. Mi hočemo pa imeti ne samo gospodarski, ampak tudi verski in narodni program. Ne vemo tudi, zakaj bi se pri Sv. Križu delalo za spravo, ko smo vsi enega duha pri Kmečki zvezi. Par nezadovoljnih je, toda takih ne bo nikdar manjkalo. Ako je gospodarski verski narodni program Kmečke zveze pravilen, potem ni treba novega programa. Če ni pravilen, potem naj snovatelji povedo, kje je ta program napačen. Sicer pa po naši pameti ne bo edinstvi, če se sedaj osnuje še tretja stranka, pri kateri bodo nosili zvonce Pušenjak, Cvetko, in Pucanja, ki v istini vendar niso bili nikdar pri nobeni katoliški stranki ali struji, ampak vedno z njo v boju, bodisi odkritem ali prikritem. Značilno je, da o teh spravnih shodih poročajo z dopadanjemjem vsi liberalni listi, slogaški in celjski. O tem zborovanju dobimo še to-le poročilo:

Seveda je veliko boljše in lepše živeti v miru in edinstvi, kot v boju in sovraštvu. Pa vprašanje je vendar, ako se nam ravno ta stvar posreči v našem kraju, ali nas bodo tudi drugi posnemali? Pri nas v križevski župniji je tudi vsa taka sprava nepotrebna, saj pri nas nimamo nobenega razpora, o tem ve tudi širša javnost. Saj že dolgo celo preteklo leto ni bilo nobenih napadov na nas ne od ene in ne od druge strani; par „Nar. Listov“ res prihaja k nam, pa še ti ga večinoma ne plačujejo, ampak ga dobijo od kakih „znancev“. Kakih par oseb je mogoče tudi drugega mišljenja, pa tudi ti svojega prepričanja nikomur ne vsiljujejo; mogoče je v ljutomerski župniji taka sprava bolj potrebna. Nekako sumljivo pa je, da sta sklicatelja shoda, g. Pucanja in Kardinar vabila razum kmetov tudi tri nadučitelje, ki so vsak od Sv. Križa po eno uro oddaljeni, a ravno pod ogrom pa se naša duhovnikoma, g. župniku in kaplanu, ki tudi nista zadnja v javnem življenju, o tem ni nič povedalo in vabilo. Zakaj ne? — Ali imamo res premalo strank, da bi se morala ustanavljati še nova? Ali bi ne bilo bolje, ako člani Nar. stranke uvidijo, da se njihova ladija potaplja in jo hočejo prej zapustiti, da se pridružijo k nam, k naši K. Z., katere ima ravno isti program in je že po celem Spodnjem Stajerju vkoreninjena, ako pa vidijo, da jim ni kaj prav pri K. Z., pa naj pri občnem zboru zahtevajo, da se ta ali druga točka spremeni, saj je tam prosta beseda vsakomur. Edino na ta način bi se dosegla najlepša sprava in zaželjeni mir ter edinstvo med brati, in celi slovenski narod bi pozdravljial to misel, katere se je rodila pri Sv. Križu, kar za nas ni nič novega, saj se je pred nekaj leti o smrti kardinala dr. Misija pisalo v raznih časnikih: Ni ga rodila takega slovenska zemlja, in ta mož je bil pri Sv. Križu na Murskem polju.

1 Bučevci. Takojšnjemu prostovoljnemu gasilnemu društvu je most, - enca na rob po umrl g. Kavariti Žitok' velepos. v Bučevcih p. slaj g. Franc Kralj, c. kr. poštni oficijal v Mariboru 10 K Bog plati!

Slovenjgraški okraj.

s Velenje. Se nikdar ni velenjskih občanov tako razveselila kaka vest, kot naznanilo, da je imenovan občinski zastop č. g. župnika Cizeja svojim častnim občanom. Občina je skazala svojemu dušnemu pastirju, ki je že skoraj 20 let v župniji priljubljen in poštvovalen delavec, svojo najvišjo čast. Č. g. župnik Cizej je storil za občino mnogo dobrega in zabranil še več hudega; povsod je bil dober in vester svetovalec in kazal v govorih in dejanjih svoj blag namen, delovati za blagor in prid ljudstva. Občinski zastop je imel v njem veliko podporo; tudi v okrajnem zastopu se je potegoval na čelu kmečkih zastopnikov vedno za težnje kmečkega stanu. S svojim vzornim gospodarstvom je dajal marsikateremu dober vzgled. Zato se pač vsi po pravici radujemo zaradi te mu izkazane časti. Č. g. župniku pa naj bode to dejstvo nekaj porok za ljubav, katero gojimo vsi župljani z malimi izjemami do njega, naj mu bode tolažba nasproti gnjusnim napadom naših nasprotnikov. Bog živi našega novega častnega člana še mnogo let!

s Remšnik. Da se je veselica našega Izobraževalnega društva izborna obnesla, se moramo zahvaliti č. g. kaplanu, ki se je toliko trudil, da so fantje tako dobro igrali. Zahvaliti se moramo tudi fantom igralcem za njihovo poštvovalnost, da so se vioge tako dobro izvršile. Imena igralcev so: Lesnik Jurij, Koležnik Janez, Helbl Lovrenc, Liter Alojzij, Krezat Anton, Helbl Jurij, Ferdo Zavratnik. Zahvaliti se moramo še č. g. župniku za njegov prelep nagovor.

» Kmet. bralno društvo v St. remtrgu ima na 25. sušca v prostorih g. Uebelna, po večernicah svoj občni zbor. Za občno udeležbo vabi ujudno odbor.

» Zavezanje. V »obi tuhajšega bralnega društva bo imel dne 26. t. m. ob pol 12. uri dopolne predavanje zastopnik Vazjemne zavarovalnice v Ljubljani Občinstvo se ujudno vabi, da se udeleži tega predavanja. Predavalo se bo o zavarovanju prti ognja in »ugodnostih te udine domače slovenske in katoliške zavarovalnice.

Konjiški okraj.

» Konjice. Dne 25. t. m. na praznik Marijinega oznanenja po večernicah je shod za matere vzgojiteljice. Na mladini se vidi, kak blagoslov je prava vzgoja, in v kolikih družinah manjka prave vzgoje. Matere, ki nimate ljubezni do svojih otrok, ostanite doma, za vse dobre, požrtvovalne in plemenite matere in vzgojiteljice, žene gospodinje je pa naravnost sveta dolžnost, da pridejo. Ravno tako sveta dolžnost vseh bralcev »Gospodarjevih« je, da povejo povabljenim kraj in čas zborovanja. Matere, če imate kaj materinske blagosti, ne zametujte truda, ki se žrtvuje v vaš blagor in blagor vaših dragih.

» Konjice. Na shodu Bralnega društva dne 12. t. m. je bilo — 7 mladeničev, med njimi 1 deček, ki je šel iz šole izstopil, moža pa nobenega. Južnoštajerski Slovenci, zdaj pa sodite, koliko je zavednosti in ukaželnosti med našim ljudstvom. Tega madeža skrajne zanikrnosti ne boste tako hitro izbrisali, a to žalostno dejstvo jasno kaže, da gremo neizogibni propasti nasproti, če nas ne bodo branili naši sosedje, ki imajo več smisla in požrtvovalnosti za društveno življenje, ki je glavni činitelj napredka v našem narodu. Tem večja čast tistim sedmerim vrlim fantom, ki bodo gotovo tudi znanprej stober poštenega fantovstva v naši okolici. Najdelavnejši sloj našega ljudstva v versko-narodnem oziru so danes — dekleta, ki bodo morale menda tudi v Konjicah — hlače nositi.

Celjski okraj.

» Celje. Polom Glavne posojilnice v Ljubljani izrabljajo seveda tudi celjski nemškutarji po svoje. Po celi okolici farbajo nevedne ljudi, da bodo vse slovenske posojilnice propadle ter da je varna le njihova šparkasa, o kateri celo pravijo, da je to cesarska kasa, za katero cesar sam dober stoji. Ljudje božji, bodite vendar pametni in ne verujte takim norcem! Kar se tiče naše Ljudske posojilnice (v hotelu »Beli vol«), ni ona v nikaki zvezi z liberalno glavno posojilnico v Ljubljani in je najmanj toliko varna, kakor nemška šparkasa, ker jo vodijo pošteni in vestni katoliški možje. Trezni ljudje to tudi dobro vedo, zato ravno zadnji čas prav pridno nalagajo v naši posojilnici, ki se vedno lepše razvija.

» Celjski Nemci veliki »prijatelji« Slovencev. V lepem gozdu na griču okoli cerkve sv. Jožefa, ki je last celjskega mesta, se je zarodil lubadar, in zato so morali posekati letos par tisoč smrek. Vejeve, ki ga je po gozdu vse polno, pobirajo ubožni ljudje. Pred kratkim pobirate tudi dve ženici iz slovenske okolice, kar prihrumi nad njiju mestni ekonom, veliki Nemec Derganc, rojen nekje doli na Hrvaškem, ter začne nad njima, seve v blaženi nemščini, kričati, naj se pobereta, ker smejo pobirati vejeve le Celjani, ne pa okoličani, ter jima grozi, da ju bo dal kaznovati, ako ju še kdaj zaloti. — Tako torej! Nemški Celjani grozijo slovenskim okoličanom kar s kaznimi, če jim v gozdu le veje pobero. In okoličani? Ti ne ločijo med mestom in okolico ter vedno nosijo svoj denar v nemško šparkaso, nemške trgovine in nemške gostilne. Y

» Sv. Krištof tik Laškega. Občinske volitve so pri koncu; zmagala je v vseh treh razredih kmečka stranka. Izmed 855 volilcev se jih je udeležilo 250; mnogi se držijo še starega gesla: »Bodo že brez me ne opravili.« Vendar so bile letos zelo živahne, posebno, če pomislimo, da je bilo nič manj ko 443 kandidatov — pravi zmešani Babilon. Se vidi, kako so potrebni ljudje pouka, izobrazbe; vsak je volil po svoji glavi, nekateri je vzel vseh 8 kandidatov in 4 namestnike kar zaporedoma iz ene vasi; seveda je bil prepričan, da bodo vsi izvoljeni. Ako bi se ne priporočala splošna lista, bi ne bilo sploh mogoče, priti h kakemu cilju. Veliko se je grešilo iz osebnega sovraštva, zavisti, častihlepnosti itd., zato toliko kandidatov, največ pa se je motilo ljudstvo zavoljo love. »Zaje je naš, jaga je naša!« tako je šlo od ust do ust. Med ljudstvom se je že dalje časa razširjalo hrepenenje po lovu: »Vsak in v vsakem času, da bi smel streljati!« če to sme občina dovoliti in da ima nad seboj višje oblasti in postave, to jih ne briga, posebno hujšakače ne! Izvoljeni v odbor so, razun dveh, sami kmetje, in vsi bi gotovo enoglasno privolili, da sme vsak in v vsakem času pokončati zajca, če bi to šlo! Naši poslanci se itak zelo trudijo, da bi v tem oziru kmetu polajšali, pa dokler ne bo tak zakon sankeioniran od cesarja, ne pomaga nič, če bi tudi v občinskem odboru sedeli sami »divji lovci!« Izvoljeni odbor je večinoma vnet za splošni blagor občine in je upati, da bo, kolikor sredstva dovoljujejo, deloval le na korist in čast slovenskega kmeta-trpina!

» Sv. Krištof. Pri volitvi občinskega predstojništva so bili izvoljeni: Anton Petek za župana z vsemi glasovi; namestnik Luka Katič; svetovalec: Sunta Karol, Rebozu And., Šipek Alojzij, Draksler Jakob.

» Sv. Krištof. »Slov. Narod« je prinesel članek, v katerem biča naš prejšnji občinski odbor, češ, zakaj je dal v najem lov laški družbi pod roko? Da bi pri dražbi več dobil, kakor n. pr. na Dolu. Kajpada! Zakaj pa ni g. dopisnik omenil, kako se je došlo občini Marija Gradec? Ta je dala na dražbo in

je dobila 70 K, med tem, ko bi dobila pod roko dvakrat toliko in še nekaj! Kako se je to zgodilo? No, gospodje najemniki love se že med seboj pogodijo, da si ne bodo nagajali, in tako bi se zgodilo tudi pri občini Sv. Krištofa, kakor smo se dozdej vsako šesto leto prepričali. Mi pa imamo še druge potrebe in smo navezani na podpore drugih, in zato se ne čudite, saj pregovor pravi: »Roka roko umije, lice pa obedve.« Človek se mora mnogokrat nehoti premagati, če zahteva to — občni blagor!

» Ljubno. Lovska pravica na občinskem lovskem okolišu občine Ljubno v izmeri 5336 ha 11 a se bo dne 21. junija 1911 ob 10. uri dopolne v občinski pisarni v Ljubnem za dobo šestih let, to je od prvega julija 1911 do 30. junija 1917 dražbenim potom oddala največjemu ponudniku v najem. Izključna cena za enoletno najemnino se določi z 200 K. Izdražilec mora takoj po sklepu dražbe stroške taiste, nadalje varščino v visokosti enoletnega najemninskega zneska in enoletno najemninsko svoto vpložit. Nadaljna pojasnila o občinski lovski pravici, kakor tudi o v občini obstoječih lastnih lovih se lahko dobijo pri c. kr. politični ekspozituri v Mozirju.

» Marija Nazaret. V nedeljo, dne 26. februarja je naše Izobraževalno društvo priredilo veselico, ki se je prav dobro obnesla. Društvena igralna dvorana je bila natlačena polna. Med drugim so počastile naše društvo tudi odlične osebe iz Mozirja in pokazale, da razumejo tok časa, da živimo v demokratični dobi. Čast hrabrim dostojanstvenikom! Naši neumorno pridni pevci in pevke so nam zapeli v občno pohvalo štiri lepe pesmi pod vodstvom spretnega svojega pevovodje brata Kamila. Jako veliko veselega smeja je izvalil šaliv prizor: »Kmet in avtomat«, a še več šaloigra: »Fajlica in skledica kave«. Igralci so vsi dobro igrali, prav posebno pa se je odlikovala Katra s svojo skledico kave in fajlico. Nazadnje smo pa lovili srečo pri srečolovu. Veliko jo je vjelo, bilo nas je pa tudi dosti takih, ki smo jo le lovili, a vjeli je nismo. Pa bili smo vkljub temu vsi prav veseli in zadovoljni. Razšli smo se z željo, naj bi nam naše društvo v kratkem napravilo zopet kako veselico. Na noge torej fantje in dekleta, da se bo naša želja izpolnila!

» Sv. Vid pri Grobelnem. Kadar šentvidskega liberalnega dopisnika spravijo vinski duhovi spat, takrat mu vre po njegovem naprednem piskru tako, da ga vzdigne v liberalna nebesa, kjer imajo naprednjaki odlično besedo v sodbi klerikalcev. Tam imajo svoje hajduke, ki pretepavajo razne klerikalne Jernečke in Lenteke. To vam mora biti veselje za naprednjake, da vsaj tam smejo svobodno udrihati po teh presnetih nepokornežih. Najbolj se dopisniku dopade, ako si Vužirek v liberalnih nebesih zlomi svoj vrat, ker ga tukaj noče ukloniti liberalnim sanjavecem. Daje se mu zeha po g. kaplana, ker revše ne ve, da se zmenijo za njegove kolobocije toliko, kot mogočno drevo, ako ga pes poškopri. V svojem zamaknjenju tudi vidi, kako klerikalci kleče prosijo odpuščanja te izvoljene naprednjake, in si kar trumoma hodijo naročat »Nar. List«, kateri želi spraviti vse v tista nebesa, kjer udrihajo hajduki po medlih hrbtiščih. Gospod dopisnik, kadar bodeš namočil pero še v gnojnico, piši bolj pametno, da se ti ne bodo smejali celo tvoji somišljeniki, kajti po vseh liberalnih piskrih ne vre enako. — To ti priporoča eden onih...

» Sv. Peter na Medvedovem selu. Dne 13. februarja se je pri nas poročila vrla mladenka Amalija Verk s pridnim mladeničem Antonom Anderlič iz Plata križevske nadžupnije. Bila je voditeljica Dekliške zveze od nje ustanovitve, II. podpredsednica Zveze slovenskih deklet, blagajničarka ženske podružnice »Slov. Straže« in pomočnica ter zadnji čas tudi prednica dekliške Marijine družbe. Vzorni, nepozabni tovarišici je vodstvo Dekliške zveze po poroki slovesno izročilo krasno diplomu častnega članstva naše dekliške zveze. Naj bi našla v svoji vsestranski delavnosti obilo posnemovalk! Na njeni veseli gostiji so zložili gostje 15 K za »Slov. Stražo«. Sploh smo se zadnji čas pogosto spominjali »Slov. Straže«. Gostje na gostiji Ane Hajnšek in Janeza Šorn so nabrali za njo 11 K; ob proslavi 40letnice poroke ljubih staršev našega č. g. župnika se je zložilo 22 K; gostija rodo-ljubnega mladeniča Janeza Anderlič in zavezne mladenke Uršule Anderlič je tudi naklonila 10 K »Slov. Straži«. Tako kažemo Petrečani v dejanju, da se zavedamo svetih dolžnosti do teptanih bratov in sester ob mejah slovenskih. Naj bi ta vzgled posnemali povsod!

» Sv. Peter na Medvedovem selu. O živalnem delovanju našega Kat. slov. izobr. društva je jasno pričal občni zbor. Udnino za l. 1910 je vplačalo 89 udov. Dohodkov je bilo 283 K 68 vin., stroškov pa 274 K 42 vin. Predstavljali so mladeniči »Novi zvon na Krtnah« in »Garcia Moreno«, dekleta pa »Sveta Cita« in »Dve materi«. Vse predstave so izbornou uspele. Društvo ima pridno delujoče tri odseke: Mladeniči in Dekliške zveze ter Orla. Naročenih je bilo 12 časopisov, knjig se je nakupilo 111 iztisov za 113 K 83 vin., 33 knjig se je dalo vezati. Knjižnica je štela ob koncu leta 1910 518 del v 798 iztisih in se je l. 1910 pomnožila za 117 knjig. 96 izposojevalcev si je izposodilo 1423 knjig. 32 mladeničev Mladeniške zveze je prebralo 543 knjig, od teh 12 Orlav 241 knjig; 55 deklet Dekliške zveze je prečitalo 662 knjig. Mladeniška zveza je imela leta 1910 8 poučnih shodov, Dekliška pa 9, Orel je imel 36 kratkih predavanj ob telovadbi. Ti podatki povedo dovolj. Želimo, da društvo tako živahno deluje tudi letos. Letošnji odbor je sledeči: Predsednik mladenič Fr. Verk; podpredsednik

župnik Gomilšek; tajnik mladenič Janez Hajnšek; blagajnik mladenič Fr. Kovačič; knjižničarka mladenka Ana Vehovar; odbornika kmet Jan. Conč in mladenič Jernej Drolenik; rač. pregledovalca kmet Sim. Debelak in mladenič Jurij Anderlič. — Na pustno nedeljo je priredilo društvo zanimivo poučno zborovanje. Župnik Gomilšek je v govoru pojasnil, kako bodimo v vseh svojih delih praktični, spretni in pozorni, da pridemo do pravega napredka. Marija Drolenik je deklamovala pesem »Jezik«, Jože Vehovar pa pesem »Pastirček Miha«. Mladenič Jernej Drolenik, Anton Strašek in Jan. Hajnšek pa so nas izredno zabavali s šalivim prizorom »Kmet in fotograf«.

» Nova Stifla pri Gornjem Gradu. Če meni kdo, češ, Novoštifčanom se pa sedaj gotovo dobro godi, ker ni ničesar čuti o njih, se nekoliko moti. Se zmiraj se kdo najde, da nas draži. Če ne nagaja eden, pa drug čim večjo škodo dela, tako, da bi človek že res moral imeti angeljsko potrpežljivost, če bi hotel vse potrpeti. Najprej nekoliko o lovskih zadevah. Lansko leto enkrat se je po pravici neki kmet pritoževal v »Slov. Gospodarju«, kakšno škodo dela lisica kokoši. Da to ni malenkost, bo vsakdo potrdil. Pa tudi pozimi ne počiva. Sedaj pri tej ali pri oni hiši zmanjka katere kokoši. Pa seveda od snega tudi lisica ne more živeti. — Jazbec, ta pa nastopa samo na jesen. Zadnje jesen nam je napravila ta žival veliko škodo na njivah, zlasti v koruzi. Marsikateri kmet bi je lahko pridelal po 10 do 20 in še več merikov, dobil je je pa samo dva, pa še ta je bila slaba. Neki kmet je šel ponoči na njivo, da bi pregnal te nepovabljenе goste, so pa kar trije jazbeci planili iz koruze in jo popihali v gozd. — Kaj pa zajec? O tem pa raje molčim. Saj itak nobena pritožba nič ne pomaga. Kdor bi lahko pomagal, ta se pa za zajca najbolj boji. Res prijetno življenje se obeta našemu kmetu. Po dnevi naj pase kokoši in jih varuje pred lisico, ponoči pa naj straži na njivah razne pridelke, pa samo z brezovko v roki, ker Bog ne da, da bi se predrznil streljati s puško za lisico ali za Jazbecom. Ko pa pride jesen, je pa najbolje, če vsa sadna drevesa izkoplje in jih dobro v klet zaklene, da jih zajec ne oskubi. Kdo bi ne zavidal takega življenja! — Pa bi rekel kdo, da če živali res delajo takšno škodo, naj se pa potem zahteva odškodnina. Ja, odškodnina! Lani je zahtevala neka gospodinja odškodnino, ker ji je pobrala lisica skoro vse kokoši, so jo pa pošiljali od enega urada do drugega, nazadnje pa ni nič dobila. Naj bi se že vendar enkrat lovska postava tako preuredila, da bi bila kmetu v korist, ne pa v škodo. Kmetje, ki imajo svoja posestva ob potoku Mačkooka, imajo pa še drug križ, in sicer z lesom g. Krajne, lesotrčca v Gornjem Gradu. Ta gospod ima svoj les zmiraj v potoku, pa ne samo nekoliko, ampak na tisoč, dva tisoč hlodov hkrati. Sedaj naj pa nastane nenadoma kaka povodenj, voda se ob tem lesu zajezi in prodere na njive in travnike, ležeče zraven, in škoda je v par minutah ogromna. Za mlino in žage ob tem potoku je ta les zmiraj nevarnost, Damoklejev meč. Pa oblast vsega tega ne vidi! Če kdo ustrelji kakšno veverico, so precej vsi križi doli, ko pa preti kmetu velika nevarnost in škoda, je pa vse gluho in slepo. Kako pa zna g. Krajne škodo poravnati, pa tudi dobro vedo prizadeti posestniki. Naj bi se tudi tukaj naredil enkrat red, ker Bog kmeta menda vendar ni samo za to ustvaril, da bi mu smel vsakdo nagajati in mu delati škodo. Če mora kmet vestno plačevati davke, potem hoče tudi vedno in povsod zahtevati svojo pravico.

» Slivnica pri Celju. Pretečeno nedeljo dne 12. t. m. je priredil tukaj gospod poslanec Vrečko shod. — Gospod župan, ki opravlja ob enem tudi službo občinskega sluga, bi bil moral shod razglasiti, a je to storil tako, kakor bi ne bil vešč v čitanju razglasov, menda pač zato, ker so pred durmi občinske volitve in se mu njegov liberalni županski stolec močno maje. Ker je bil župan in njegova stranka mnenja, da je prišel gospod poslanec agitirat za občinske volitve, je zagnala neka šnopsa pijana tolpa takoj v začetku shoda huronski krik. Najbolj sta se odlikovala dva manjša posestnika, od katerih se eden preživlja tudi od darov gospoda župnika, drugi pa z zaslužkom, ki ga ima pri gospodu župniku. Kakor se sliši, se bode ta pred sodnijo morala zagovarjati za svojo olikanost. Sedaj pač vidimo, kam zapelje človeka šnops. Je pač potrebno pri nas na Slivnici še mnogo izobrazbe. Shod se je vršil v kljub šnopsarske tolpe v župnišču. Gospod poslanec nam je prav živo označil stališče naših poslancev v deželnem zboru in nasprotje nemške nacionalne večine napram nam Slovencem. Ob koncu svojega govora je izjavil: »Ne bil bi se dotaknil niti z besedo vaših občinskih volitev, ali ker vidim brezpotrebno razburjenost, vam zakličem: možje volilci, volite verne, značajne in narodne možje!« Beseda verne je močno vsekala v srce gospoda nadučitelja Kurboša, da je tudi moral pokazati svojo liberalno oliko. Nato je predsednik shoda, gospod Jagodič, z zahvalo gospodu poslancu in vsem poslanecem Slovenske kmečke zveze zaključil shod. Potem so pričeli razgovor naš velečastiti gospod župnik radi občinskih volitev ter predlagali in dali na glasovanje kandidate II. in III. volilnega razreda, ali zopet niso bili gospodu Kurbošu po volji katoliško narodni možje. No, pa ni čuda, saj ga ne vidimo skoro nikdar v cerkvi pri izpolnjevanju verske dolžnosti, pač pa smo ga videli zjutraj pred shodom hoditi okoli cerkve, na kar je dobil lepo družbo iz cerkve odišlih, ki niso hoteli poslušati postni pastirski list našega premilega nadpastirja. Slivničani, ali naj te ljudi po-

slušamo? Ali naj takšne volimo v občinski odbor!? Nikakor ne! Sedaj smo jih spoznali natanko. Mi bomo vodili od velečastnega gospoda župnika predlagane kandidate, ki so res katoliško-narodni možje in s tem zadostili velečastnemu gospodu župniku za vse želje tega dneva, širji javnosti pa pokazali, da ne maramo liberalne Kurbusove stranke!

St. Jurij ob juž. žel. Lani je naše Kat. bralno društvo veliko napredovalo. Preselilo se je v nove, pripravnije prostore in dobilo je nov oder. Na tem odru nas kot igralci in pevci razveseljujejo zdaj fantje, zdaj dekleta. To pot so fantje na pustno nedeljo predstavljali dva šaljiva prizora „Rudeči nosovi“ in „Pošna skrivnost ali začarano pismo“. Z zadovoljnim nasmehom so zapuščali gostje dvorano, hvaležni fantom, da so jih s svojo nošo, ponošo, navihano besedljivostjo spravili v dobro voljo. Tudi pesmi glas je dobro učinkoval. Tako se naj fantje in dekleta še večkrat žrtvujejo v gmotni in vzgojevalni prosep Bralnega društva, svesti si, da služijo dobri stvari. Letos je pa vrsti društvena knjižnica, da se kaj novega uvrsti v njo.

Teharje. Tukajšnje narodno rodbino Rebov je zadela težka izguba. Umrila je dne 11. marca obče žislana gospa Neža Rebov, žena bivšega slovenskega župana g. I. Rebov. Bila je vzor žene in matere. Če si stopil v njeno hišo blizu Celja, si čutil kaj, tu so doma Slovenci stare korenine, ni jih še okužil ne nemškutarski, ne brezverski duh, ki veje tod okoli. In umrila je bila še ena slovenska mati, ki je združevala trdno, neomajno versko in rodoljubno prepričanje z ljubeznivostjo in gostoljubnostjo, ki jo najdeš le še tu in tam. Rajna je vedela ceniti slovensko knjigo, znala, kako imeniten namen imajo naša krščanska društva. Njeni sinovi in hčere so bili prvi, ki so bili delavni v naših društvih, ona sama je podpirala vse z besedo in z dejanjem. In to je pričal tudi njen veličasten pogreb, katerega so se udeležili v ogromnem številu teharski Slovenci. Marsikdo je pač spremljal njeno truplo z mislijo, dobro nebo nam daj več, mnogo takih rodoljubnih pobožnih slovenskih žen in mater, in ne bo se tod več šopiril in razširjal mrzli nemškutarski brezverski duh. Vrli neustrašivi rodbini pa so žalje.

Zborovanje S. K. Z. v Trbovljah. Društveni Dom, so vrši v nedeljo 19. t. m. dop ob 9. uri. Poročata posl. dr. Bankovič in Terglav.

Post. Sostinčar bo predaval v Trbovljah v nedeljo dne 19. t. m. pop. ob 3. uri v Društvenem Domu o socialnem zavarovanju. Ob eno uro društveno zborovanje J. S. Z.

Prestovoljna požarna bramba v Braslovčah uprizori v soboto dne 25. t. m. na Legatu veliko narodno igr. „Požgal eva hči“. Začetek ob 8. uri pop. idan. Vstopnica: Sedeži po 1 K, 60 vin, stojšča 30 vin. K. bilni udeležbi vabi odbor.

Vojnik. Ker razni naši narodni nasprotniki razlajajo vest da ima podpisana posojilnica „velikanske“ vsote naštene pri propalu Glavni posojilnici v Ljubljani, posvemo resnici na ljubo sledite: Naša posojilnica ima naloženega denarja pri Glavni posojilnici vsaga skupaj 5000 (pet tisoč kron). Za zvešek pa ni zgubljen, ker ima Glavna posojilnica neomejeno zavezo, ker mo ajo njeni člani pokriti vsa primanjkljaja, pa le bi bil tudi zgubljen bi ta zaveza tak čvrst in pr-možen zavod kakor je vojniška posojilnica se nikakor ne ugonobila. Posojilnica v Voiniku, reg. zadr. z neom zav., dne 12. sušca 1911. A. Brezovnik, načelnik, lgn. Samec, namestnik.

Sv. Jurij ob juž. žel. Osrednja zadruga za vnovčenje živine v Mariboru priredi v nedeljo dne 26. sušca ob pol 9. uri dopoldne v „Ka elskem domu“ večje gospodarsko zborovanje, na katerem se bode razpravljalo v prvi vrsti o skupni prodaji ži-ine. Ker se gre za zelo važno gospodarsko vprašanje, je dolžnost vsakega živinorejca, da se udeleži tega shoda. Kmetje, agitirajte med svojimi tovariši za obilno udeležbo.

Brežiški okraj.

Brežice. Dne 10. t. m. je bil slovesno položen k večnemu počitku častiljiv redovnik, daleč znani in povsod spoštovani p. Bernard Vovk, bivši gimnazijski profesor in ravnatelj, ki je malone pol stoletja deloval kot učitelj in vzgojitelj na gimnaziju v Novem Mestu in v Gorici; svoj pokoj pa je vžival najprej v Nazarju, kjer je obhajal svojo zlato sv. mašo, in v Brežicah, kjer je že leta 1907 včakal celo biserno sv. mašo. Bil je do zadnjega dneva, čeprav že v 87. letu, skoro mladeniško živahnega duha in tudi telesno čil. Na zadnji poti ga je spremljalo 15 redovnih in 21 svetnih duhovnikov in zastopniki oblastev ter veliko ljudstva. Pokopal ga je njegov učenec, sedanji g. dekan Schweiger iz Leskoveca, v pridigi pa se je poslovil od njega č. p. Kasijan iz Maribora. Blagi parter direktor, nebroj učencev in častilcev ti kliče: Sladko spavaj po tolikoletnem delu!

Denarna draginja se letos, kakor menda mamek, pozna v našem vinskem brežiškem okraju. A mnogokje se splošno priznava, da so ljudje sami v prejšnjih letih, ko je vino rodilo ter imelo lepe cene, tudi dokaj zakrivilo s svojo lahkomišelnostjo. Prej so se bili zadolžili, da so mogli prenoviti vinograde, a na odplačevanje dolgov niso marali veliko misliti; zdaj pa je bila tu vinska kriza, in posledica je, da gre posestvo za posestvom na boben. Pač resen nauk za prihodnost, četudi nikakor ne trdimo, da je v vseh slučajih kriva opisana lahkomišelnost! Nečuvno pa je, ako se v tako težkih časih tupa tam celo posestniki, mesto, da bi skrbeli z marljivostjo za bodočnost, da jo zopet od šnopsarskega „Stajerca“ voditi za nos, ker se trgajo za njegovo modrost. Posavčani, ali ste možje?! — V Brežicah ga mora seveda pred vsem Matheisova trgovina vsiljevati ljudem; še lepše pa je, da z njim tudi brežiška Sparkasa osrečuje ljudi.

Planina. Prvi sv. misijon se bo obhajal tukaj od 19. do 26. marca in vodili ga bodo veleč. gg. lazaristi iz Celja.

Dobje pri Planini. Tukaj ima gostilno podr. Janez Detoma „Pri Stajercu“, kjer se prebira in razširja lažnjivi nemškutarski „Stajerc“. Ker pa pri tej hiši nima zdrave vode, se mu je po c. kr. okraj-

nem glavarstvu Brežice prepovedalo rabiti sumljivo vodo. Razun tega ima glavni vhod v to gostilno protipostavne stopnice. Zdaj pa hodi orožnik okoli poizvedovat, če je že kdo zbolel zaradi te vode in ako se je že kdo na teh stopnicah ubil. Smešno!

Pišce. Dne 26. februarja dopoldan je bil pri nas tudi političen shod, katerega je sklical šelt zjutraj drž. in dež. poslanec dr. K. Verstovšek. Shoda se je udeležilo lepo število kmetov, ki so pazljivo poslušali poslanca izvajanja o deželnem zboru, o državnem zboru in o raznih gospodarskih vprašanjih. Posestnik Živič izraža zaupanje poslancem S. K. Z. in se zahvali poslancu dr. Verstovšku za poučen govor; posestnik Podvinski ml. opozarja poslance, da skrbijo, da kletarski nadzorniki pazijo na pristnost vin.

Podsreda. Občni zbor Kat. slov. izobr. društva se je izvršil dne 26. svečana pri prav povoljnem številu članov. Otvoril ga je predsednik g. Vimpolšek in pozdravil navzoče. Nato je sledilo poročilo tajnika, blagajnika in knjižničarja, iz katerih smo spoznali, da je društvo v preteklem letu prav živahno delovalo. Imelo je skupno 15 prireditev, deloma poučnega, deloma zabavnega značaja. Udov je imelo 65. Denarnega prometa 370 K. Knjig šteje knjižnica 170, in se jih je prebralo lanske leto nad 800, kar je za naše razmere častno število. Naročeno je bilo na sledeče časopise: „Slov. Gospodar“ 10 iztisov, „Straža“, „Naš Dom“, „Slovenec“, „Kmetovalec“. Nato je bil enoglasno izvoljen z malo izjemo prejšnji odbor, s katerega delovanjem smo v obče zadovoljni. — Popoldne so nam pa naša vrla dekleta priredila zopet prav prijetno zabavo z igr. „Čašica kave“, z mičnim petjem in deklamacijo. Dalje je še vlč. g. župnik v krasnih besedah in zgledih povdarjal potrebo izobrazbe.

Zabukovje. Tukajšnje Kmečko izobraževalno društvo je imelo v nedeljo, dne 26. m. m. močno obiskan poučen društveni shod. Velika množica, ki se je tega shoda udeležila, je jasna priča, kako zelo se tukajšnje občinstvo zanima za katoliško narodno izobrazbo. V imenu društvenega odbora pozdravi mnogobrojno zbrano občinstvo društveni tajnik ter predstavi navzočemu občinstvu mnogocenjenega g. odposlanca S. K. S. Z., vlč. g. I. Tratnika iz Rajhenburga, kateri jim v prav umljivih besedah razloži namen in pomen slovenske krščansko-socialne zveze. Z velikim zanimanjem so sledili poslušalci odposlančevemu govoru ter mu izražali svojo hvaležnost z glasnim odobravanjem. Zopet je pristopilo k društvu nekaj novih članov. Da se društvo tako živahno razvija, gre posebna zahvala tuk. preč. gospodu župniku. Dejstvo dokazuje, da se bomo tukaj v Zabukovju kmalu vsi zedinili in delovali vsi z združenimi močmi z Bogom za narod, za dom in cesarja ter se združeni razveseljevali in se učili pod venčanim drevesom Slovensko krščansko-socialne zveze.

Kozje. Minuli mesec je umrl na Veterniku blagi mož, moč molitve, Andrej Klavžer. Rajni je vedno rad molil naprej v cerkvi, ob procesijah sv. rožni venec in je tudi večkrat nosil križ. K sv. maši je hodil skoro vsak dan skoro eno uro daleč dan za dnem, poleti in pozimi. Bil je srednji posestnik in mož stare slovenske korenine. N. v. m. p.!

Koprivnica. Kakor je bilo pričakovati, bila je udeležba pri skioptični predstavi, prirejeni v našem Izobraževalnem društvu, velikanska. Prihitelo je k predavanju tudi mnogo posestnikov iz sosednjih župnij. Slike so bile zelo lepe in zdelo se nam je, da nas požrtvovalni g. odbornik F. S. Spindler res vodi po sv. deželi. Žal, da ni bilo zadosti preskrbljeno za ventilacijo, in torej radi pomankljive luči nismo mogli priti vse slike na vrsto. Gotovo pa ni bilo nikomur žal; kaj takega še gotovo nihče ni videl izmed stotnov, ki so bili navzoči. Naj bo požrtvovalnemu gospodu govorniku plačnik ljubi Zveličar, ki ga je poveličal s svojim predavanjem!

Vestnik mladinske organizacije.

Zreče. Marijina družba je imela v nedeljo, dne 26. svečana po večernicah poučni shod. Nastopilo je več govornic, ki so navduševale sebe in svoje tovarišice za lepo, bogoljubno življenje. Trezika Črešnar je v šaljivem govoru predočevala slabe posledice alkohola; ravno primerno za pust. Hren Trezika je opozarjala sestrice na štiri reči, katerih se naj posebno varujejo: nečimernega oblačila, nezmernosti, nevarnega plesa in slabe tovarišije. Na podlagi življenja junaške device Orleanske je vspebujala Barbika Lamut sotovarišice k ljubezni do domovine. Golčar Julika nam je pokazala v svojem govoru trojno domovino, katero moramo posebno ljubiti: rojstni kraj, kjer je tekla naša zibelka, cerkev, kjer smo se na novo prerodili, in nebeško domovino, za katero se moramo posebno potegovati. Ančka Nemčič je govorila o prostosti in dokazala, da se nahaja prava prostost le v pobožnem in bogoljubnem življenju. Kotnik Micika je razpravljala o poštem razveseljevanju. Francika Klančnik je svarila tovarišice pred najhujšimi sovražniki deklitstva, katerih se naj zlasti v mladostnih letih ogibljuje: ženske lahkomišelnosti, prevzetne obleke, slabih tovarišij in razveseljevanja po plešiščih, grešnega znanja in slabih, nevarnih služb. Prav nedolžno zabavo sta pa napravila ob koncu Ivanka Založnik in Micika Karba s šaljivim prizorom iz domačega življenja. Da nas je razveseljeval tudi pevski zbor s svojim petjem, je umevno. Shod se je vršil na lično okrašenem prostoru, katerega je pripravil v ta namen spreten mladenič in posestnik An-

ton Kotnik. Dal ljubi Bog, da bi vedno bolj napredovala na tem potu samoizobrazbe naša Marijina družba!

Velenje. Občni zbor Dekliške zveze se je zdaj nedeljo prav dobro obnesel. Po nauku v cerkvi se je zbralo izvanredno veliko število deklet v Društvenem Domu. Po običajnem nagovoru je opisala v prav lepo ubranem govoru Neža Dobovičnik delokrog, v katerem more delovati dandanes ženska; Franca Artang je pa lepo razložila pomen Dekliške zveze in obenem navduševala dekleta, da bi delale na to, da bi se polagoma zbrala vsa pošena dekleta v okrilju naše Zveze. Nato se zahvali predsednica za izkazano ji zaupanje v pretečenem letu. In ko je še tajnica podala tajniško poročilo, je po nagovoru g. Kaplana sledila volitev novega odbora, ki se je sestavil tako-le: Neža Dobovičnik, predsednica; Miklav Jožeta, podpredsednica; Strahovnik Marija, tajnica; Brdnik M. blagajnica. Izvolile so se tudi namestnice iz vsake okolice po ena, in dve odbornici. Tako je dobila zdaj naša Zveza zopet trdno podlago, na kateri se bo v bodoče vedno bolj razvijala in zbirala v svoje okrilje vedno več deklet naše lepe, a precej zapuščene Saške doline.

Našim naročnikom!

Minula sta že dva meseca leta 1911, in vedno dar je še mnogo naročnikov na dolgu naročnino za leto 1910. Naše upravnništvo mora vsak mesec nasproti plačevati velike svote za tiskovne stroške. Ako pa hoče upravnništvo to dolžnost natančno izpolnjevati, morajo seveda tudi naročniki storiti svojo dolžnost in list pravočasno plačati. Zato danes prosimo in opozarjamo vse tiste naročnike, ki lista še niso plačali do konca leta 1910, da nam pošljejo dolžno naročnino najpozneje in zanesljivo do 1. aprila, ker drugače se jim bo list od 1. aprila naprej brezpogojno ustavil.

Tisti naročniki, ki so list še na dolgu za leto 1910, bodo dobili dne 30. marca na ovitek velik rdeč križ, da tako spoznajo svojo dolžnost.

Iz celega sveta.

Cesarjev dar italijanski kraljici. Cesar name-rava podeliti italijanski kraljici Jeleni par konj iz svoje konjarne v Lipnici. Konji bodo dospeli med 15. in 20. marcem v Rim.

Španski prestolonaslednik gluh. Iz Madrida je došla vest, da je bil pred nekoliko dnevi poklican na španski dvor neki medicinski specialist iz Švicarske, da pregleda prvorojenega sina kralja Alfonza, don Jaimea. Vest je najprej v dvorskih, potem pa tudi v drugih krogih izzvala presenečenje in se sedaj govori, da je bil strokovnjak pozvan, da pregleda triletnega princa, ker je gluhi. Ista vest je krožila po listih že pred nekoliko meseci, ali so jo dementirali.

Preprečen napad na španskega kralja. Na kolodvoru v Sevilji so prijeli nekega anarhista, ki je hotel umoriti španskega kralja; kralj se je imel namreč ravno pripeljati z vlakom. Anarhist se je hotel v ječi obesiti, a so mu to pravokasno zabranili. Španski kralj je mislil, da bo odvrnil od sebe jezo in bombe anarhistov, če privoli v proticerkvene postavbe. Toda varal se je! Anarhistov, ki se jih tako boji, se ne znebi. Varovati ga morajo angleški detektivji, ker se domači policiji ne zaupa. Je pač žalostno, biti španski kralj.

Proti ženskam v hlačah se dogajajo v vseh mestih, kjer se pojavijo take ženske, poulični prizori, ki v več slučajih ovirajo celo promet. Posebno veselje pri tem imajo pohajači, katerih v velikih mestih ne manjka; zbirajo se okoli nositeljice nove mode ter jo na vse mogoče načine nadlegujejo, tako, da jo mora ona odkuriti. V Galatzi si je morala ena ženska v hlačah napraviti pot s tem, da je parkrat ustrelila iz revolverja, seveda v zrak. To je nadležneže razgnalo, in ona je mogla potem nemoteno nadaljevati svojo pot.

Svoja otroka umoril je v Rožni dolini pri Ljubljani mizar Matija Vehar, ki jima je z britvijo prerezal vratove. Ko so prišli ljudje v sobo, jim je pripovedoval, da se je priklatil v sobo nek zločinec, ki je napadel otroke in njega. Tu pa se dvigne v postelji 10letni sin Jožet — ki še ni bil mrtev — in pravi: „Ni res! Oče je to storil.“ Veharja, ki je pijanec, se izročili sodišču.

Grozen zločin noreca. V nedeljo, dne 3. marca se je zgodil v koperski okolici strašen zločin. V Sv. Tomažu je v hišo Ivana Bertoka prišel Ivan Pobega iz Sv. Kancijana. V roki je držal dolg nož „kortelaš“, s katerim je vsekaj najprej po obrazu gospodarja, da se je ta zvrnil. Nato je hotel napasti z nožem gospodinjko, ki je vsa prestrašena skrivala dveletnega otročiča. Ranjeni gospodar, to videč, skoči v kot po puško in ustrelil Pobega v nogo. S tem je bila družina rešena. Ko so prišli ljudje, se je začel norec sekati v ranjeno nogo. Po dolgem trudu so mu vzeli nož. Predno je prišel norec v Bertokovo hišo, je na cesti umoril 7letno deklico. Morilec je 35 let star. Zbesnel je, ker je umrl oče brez oporoke in ne bo dobil boljšega deleža, ko je upal. — V sredo je Pobega, ko so ga oddali v koprsko bolnišnico, ondi umrl.

Demonstracija beračev. Minoli teden so demonstrirali pred policijskim ravnateljstvom na Dunaju berači. Policija je dala namreč nabiti razglas, v katerem pravi, da je Rothschildovo volilo že popolnoma izčrpano. Kakih 200 beračev, med njimi mnogo bolnih,

